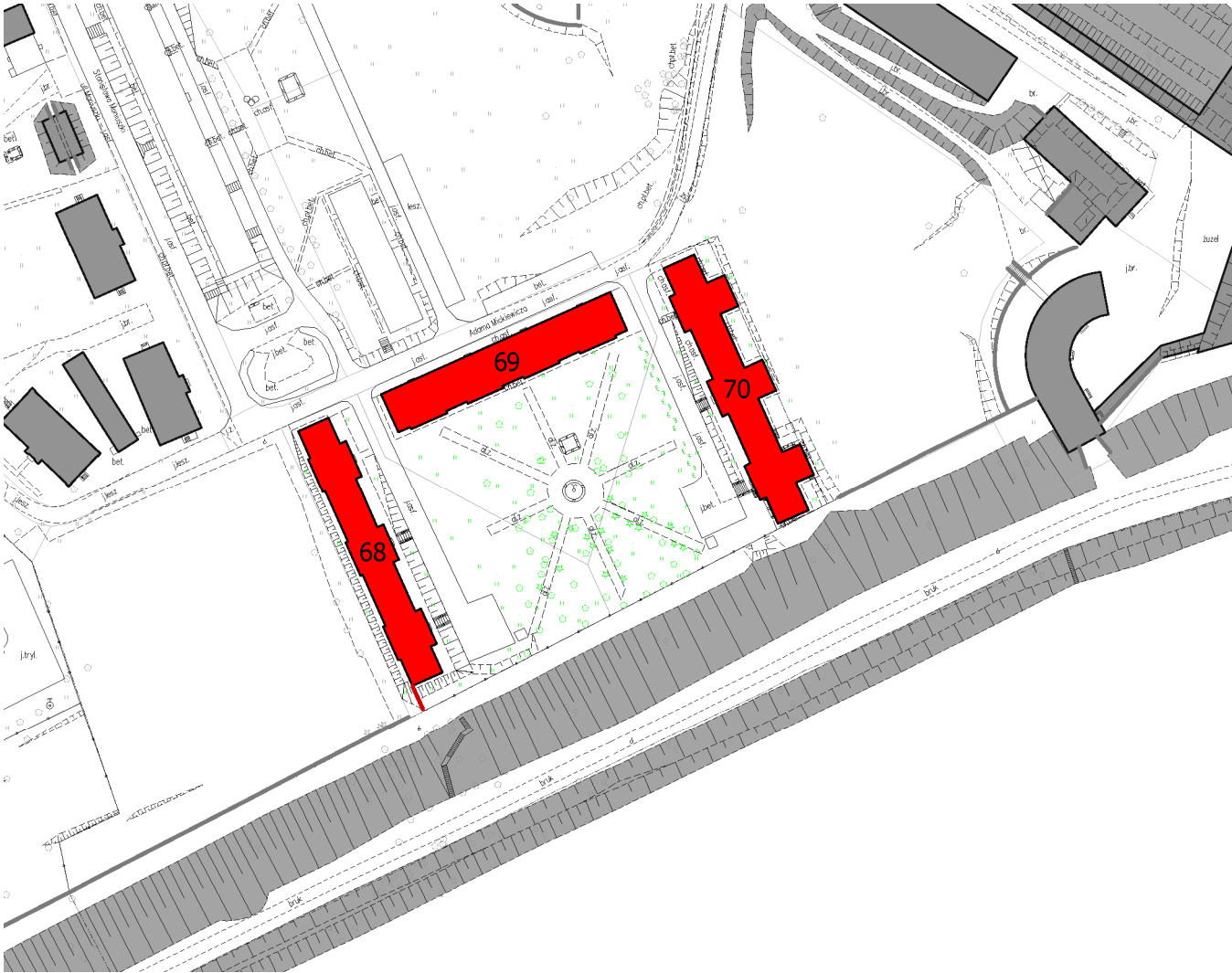

L.P. X		KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKU			
1. OBIEKT ZESPÓŁ ZABUDOWY TZW. „BIAŁE BLOKI”			5. MIEJSCOWOŚĆ NOWY DWÓR MAZOWIECKI		6. ADRES MICKIEWICZA
2. DATA POWSTANIA Lata 30. XX w.		3. AUTOR _____	4. MATERIAŁ _____		7. KOD POCZTOWY 05-100
17. FOTOGRAFIE 			8. NR EW. DZIAŁKI 32/3, 32/4, 32/5		
			9. GMINA NOWY DWÓR MAZOWIECKI		
			10. POWIAT NOWODWORSKI		
			11. WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE		
			12. OBECNA FUNKCJA MIESZKALNA		
			13. WŁASNOŚĆ		
14. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP			15. INFORMACJE O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków 1062/69, 19.04.1957 Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego _____		
16. RODZAJE ZAGROZEŃ Brak.					

Mapa w skali 1:2000

18. CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU

Zespół zabudowy tzw. „białych bloków”, wzniesiony został w latach 30. XX w., w ramach rozbudowy zespołu koszarowo-magazynowego twierdzy na potrzeby polskiego garnizonu. Powstało wówczas kilka budynków mieszkalnych lub o charakterze internatu, w charakterystycznym dla tego okresu stylu modernistycznym. „Białe bloki” stanowią zespół, usytuowany na uboczu, jednolity architektonicznie i tworzący starannie zaprojektowane założenie przestrzenne. Powstały w miejscu zniszczonych w 1915 r. magazynów, między stokami bojowymi wewnętrznego obwodu obronnego i Działobitni Dehna, murem Carnota oraz osiedlem podoficerskim i dawną pralnią przy ul. Szpitalnej. Wchodzące w skład zespołu trzy budynki ustawiono w podkowę, tworząc prostokątny dziedziniec, otwarty od strony południowej – znajdujący się na krawędzi skarpy mur Carnota rozebrano i zastąpiono ażurowym grodzieniem, dzięki czemu powstało ciekawe wnętrze architektoniczne w postaci urządzonego zieleńca, z panoramą na dolinę Wisły i Puszcze Kampinoską.

Zespół ten wyróżnia doskonała architektura, o bogatszej formie i detalu, niż w przypadku pozostałych budynków, posiadających stosunkowo prostą bryłę i tynkowane elewacje, urozmaicone detalem z klinkieru lub czerwonej cegły. „Białe bloki” to trójkondygnacyjne budynki na planie zbliżonym do wydłużonego prostokąta, o bryłach urozmaiconych przez ryzality i balkony, rytmicznie rozmieszczonych w dłuższych elewacjach, rzędy okienek doświetlających poddasza oraz zróżnicowanie wysokości. Elewacje wykonano z jasnych okładzin cementowych – od których zespół wziął swoją nazwę – i kontrastujących z nimi okładzin klinkierowych na cokole i w pionach klatek schodowych oraz obramieniach małych okienek budynku zachodniego. Okładziny cementowe imitują cegiełki elewacyjne i ułożone są w sposób, różnicujący fakturę poszczególnych partii (układ pionowy lub naprzemienny szachownicowy). Naroża i krawędzie otworów okiennych wyróżniono, stosując zaokrąglone kształtki w układzie poziomym. Pomiędzy ryzalitami i przy narożach budynku w drugiej i trzeciej kondygnacji balkony o charakterystycznych, zaokrąglonych kształtach.

19. IKONOGRAFIA

Poszczególne obiekty w zespole zabudowy „Białych bloków” (ul. Mickiewicza: nr 94, nr 95, nr 96)